

TCVN xxxxx:2026

ISO 20611:2018

BẢN DỰ THẢO

**DU LỊCH MẠO HIỂM – THỰC HÀNH TỐT
VỀ PHÁT TRIỂN BỀN VỮNG – CÁC YÊU CẦU VÀ KHUYẾN NGHỊ**

*Tourisme d'aventure — Bonnes pratiques de durabilité — Exigences et
recommandations*

Mục lục

	Trang
Lời nói đầu	4
Lời giới thiệu	5
1. Phạm vi áp dụng	7
2. Tài liệu viện dẫn	7
3. Thuật ngữ và định nghĩa	7
4. Hiểu về tính bền vững trong bối cảnh của tổ chức	9
4.1 Tổng quan	9
4.2 Tính bền vững trong du lịch mạo hiểm	9
5. Thực hành đảm bảo tính bền vững trong du lịch mạo hiểm	10
5.1 Tổng quan	10
5.2 Các khía cạnh môi trường	10
5.2.1 Tổng quan	10
5.2.2 Sử dụng tài nguyên thiên nhiên	10
5.2.3 Ô nhiễm đất, nước và không khí	11
5.2.4 Sử dụng năng lượng	11
5.2.5 Bảo vệ đa dạng sinh học và các môi trường sống tự nhiên	11
5.2.6 Cách tiếp cận chủ động	12
5.3 Các khía cạnh/ vấn đề xã hội	12
5.3.1 Tổng quan	12
5.3.2 Nhận thức xã hội/ sự tôn trọng (công bằng)	12
5.3.3 Sự tham gia	14
5.4 Khía cạnh kinh tế	15
5.4.1 Tổng quan	15
5.4.2 Thực hành kinh doanh công bằng	16
5.4.3 Quản lý rủi ro tài chính	16
5.4.4 Việc làm	16
6. Các biện pháp khác cho sự phát triển bền vững	16
6.1. Sự hài lòng của người tham gia và cộng đồng địa phương	16
6.2. Yêu cầu pháp lý và các yêu cầu khác	17
Thư mục tài liệu tham khảo	18

Lời nói đầu

TCVN xxxxx:2026 hoàn toàn tương đương với ISO 23405:2022;

TCVN xxxxx:2026 do Trường Đại học Văn hoá Hà Nội biên soạn, Bộ Văn hoá, Thể thao và Du lịch đề nghị, Bộ Khoa học và Công nghệ thẩm định và công bố.

Lời giới thiệu

Việc cung cấp các hoạt động mạo hiểm là một trong những phân khúc phát triển nhanh nhất trong ngành du lịch. Do đặc thù của nó, sự tương tác trực tiếp với môi trường và sự phụ thuộc nội tại vào tài nguyên thiên nhiên là những yếu tố thiết yếu trong ngành du lịch mạo hiểm. Cùng với môi trường, các yếu tố xã hội và kinh tế cũng cần được xem xét trong các hoạt động của các nhà cung cấp dịch vụ du lịch mạo hiểm để các hoạt động của họ có thể được phát triển một cách bền vững.

Tiêu chuẩn này nhằm mục đích làm nguồn tham khảo về các thực hành tốt cho phát triển bền vững liên quan đến du lịch mạo hiểm, đưa ra các hướng dẫn cho các nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm mong muốn phát triển các hoạt động của mình theo cách bền vững. Mục đích là giúp các nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm giảm thiểu hoặc giảm nhẹ các tác động tiêu cực đến môi trường, kinh tế hoặc xã hội và nâng cao các tác động tích cực trong các hoạt động của họ.

Du lịch mạo hiểm — Thực hành tốt về phát triển bền vững — Các yêu cầu và khuyến nghị

Adventure tourism – Good practice for sustainability – Requirements and recommendations

1 Phạm vi áp dụng

Tiêu chuẩn này đưa ra các yêu cầu và khuyến nghị cho các nhà cung cấp dịch vụ du lịch mạo hiểm về các thực hành tốt về phát triển bền vững (các yếu tố môi trường, xã hội và kinh tế) trong các hoạt động du lịch mạo hiểm.

Tiêu chuẩn này có thể được áp dụng cho tất cả các loại hình và quy mô của các nhà cung cấp dịch vụ du lịch mạo hiểm, hoạt động trong các môi trường địa lý, văn hóa và xã hội khác nhau.

2 Tài liệu viện dẫn

Không có tài liệu viện dẫn nào trong tiêu chuẩn này.

3 Thuật ngữ và định nghĩa

Tiêu chuẩn này áp dụng các thuật ngữ và định nghĩa tại cơ sở dữ liệu về thuật ngữ của ISO và IEC để sử dụng trong tiêu chuẩn hóa tại các địa chỉ sau:

— Nền tảng duyệt web trực tuyến ISO có tại: <https://www.iso.org/obp>

— Điện tử IEC có tại: <http://www.electropedia.org/>

3.1

Hoạt động du lịch mạo hiểm (adventure tourism activity)

Hoạt động mạo hiểm với mục đích du lịch, cần có sự hướng dẫn hoặc dẫn dắt ở một mức độ nhất định, và có mức độ rủi ro trong giới hạn chấp nhận được.

CHÚ THÍCH 1: Mức độ rủi ro được chấp nhận được nghĩa là người tham gia có sự hiểu biết tối thiểu về các rủi ro có liên quan.

CHÚ THÍCH 2: Hoạt động du lịch mạo hiểm thường bao gồm hoạt động thể chất, giao lưu văn hoá và tương tác với môi trường.

[NGUỒN: TCVN 12592:2018 (ISO 21101:2014), 3.35, sửa đổi — Chú thích 2 đã được chỉnh sửa.]

3.2

Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm (adventure tourism activity provider)

Cá nhân hoặc tổ chức có trách nhiệm toàn bộ về mọi khía cạnh trong *hoạt động du lịch mạo hiểm* (3.1).

CHÚ THÍCH 1: Các hoạt động du lịch mạo hiểm (3.1) có thể được cung cấp miễn phí hoặc phải trả phí

[NGUỒN: TCVN 12592:2018 (ISO 21101:2014), 3.36]

3.3

Sức chứa (carrying capacity)

Số lượng người tối đa có thể đến tham quan một điểm du lịch tại cùng một thời điểm mà không gây ra sự hủy hoại về môi trường vật lý, kinh tế và văn hóa xã hội, đồng thời không làm sụt giảm quá mức mức độ hài lòng về chất lượng trải nghiệm của khách du lịch.

3.4

Khuyết tật (disability)

Sự suy giảm về thể chất, giác quan, tâm thần hoặc tinh thần, toàn phần hoặc một phần, vĩnh viễn hoặc tạm thời, ảnh hưởng đến khả năng hoạt động hàng ngày của cá nhân và mối quan hệ của họ với môi trường vật chất và xã hội, dẫn đến hạn chế trong hoạt động và sự tham gia.

3.5

Bên quan tâm (interested party)

Cá nhân hoặc tổ chức có thể ảnh hưởng, bị ảnh hưởng bởi, hoặc tự nhận thức bản thân bị ảnh hưởng bởi một quyết định hoặc hoạt động.

[NGUỒN: TCVN 12592:2018 (ISO 21101:2014), 3.2]

3.6

Người tham gia (participant)

Người tham gia vào một hoạt động du lịch mạo hiểm (3.1) nhưng không phải là thành viên của nhóm hướng dẫn.

CHÚ THÍCH 1: Người tham gia cũng có thể được hiểu là “du khách”, “khách hàng”, hay tương tự.

CHÚ THÍCH 2: Một nhóm hướng dẫn bao gồm một vài người hướng dẫn.

[NGUỒN: TCVN 12592:2018 (ISO 21101:2014), 3.37]

3.7

Bền vững (sustainability)

Trạng thái của hệ thống toàn cầu, bao gồm các khía cạnh môi trường, xã hội và kinh tế, trong đó nhu cầu của hiện tại được đáp ứng mà không làm tổn hại đến khả năng đáp ứng nhu cầu của các thế hệ tương lai.

CHÚ THÍCH 1: Các khía cạnh môi trường, xã hội và kinh tế tương tác với nhau đều phụ thuộc lẫn nhau và thường được xem là ba khía cạnh của tính bền vững.

CHÚ THÍCH 2: Tính bền vững là mục tiêu của sự phát triển bền vững (3.8).

[NGUỒN: TCVN 11458:2016 (ISO Guide 82:2014), 3.1]

3.8

Phát triển bền vững (sustainable development)

Sự phát triển đáp ứng các nhu cầu về môi trường, xã hội và kinh tế của hiện tại mà không làm tổn hại đến khả năng đáp ứng nhu cầu của các thế hệ tương lai.

CHÚ THÍCH 1: Khái niệm này bắt nguồn từ Báo cáo Brundtland.

[NGUỒN: TCVN 11458:2016 (ISO Guide 82:2014), 3.2]

4. Hiểu về tính bền vững trong bối cảnh tổ chức

4.1 Tổng quan

Tính bền vững là thuật ngữ được sử dụng để chỉ các hành động hoặc hoạt động của con người nhằm đáp ứng các nhu cầu hiện tại mà không làm tổn hại đến khả năng đáp ứng nhu cầu của các thế hệ tương lai. Khái niệm này bao gồm ba trụ cột: các khía cạnh môi trường, xã hội và kinh tế.

CHÚ THÍCH: Các khía cạnh xã hội bao gồm cả các yếu tố văn hóa.

4.2 Tính bền vững trong du lịch mạo hiểm

4.2.1 Nhằm thúc đẩy việc bảo tồn môi trường và duy trì các nguồn tài nguyên thiên nhiên của hành tinh, đồng thời nâng cao chất lượng cuộc sống cho tất cả những người có liên quan cũng như cộng đồng cư dân tại các địa phương nơi diễn ra hoạt động, nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm cần áp dụng và thúc đẩy các thực hành tốt đối với các khía cạnh môi trường, xã hội và kinh tế.

4.2.2 Tính bền vững trong du lịch mạo hiểm bao gồm:

a) cung cấp thông tin cho mọi người một cách có trách nhiệm, minh bạch và trung thực, bao gồm việc cung cấp cho người tham gia các thông tin liên quan đến hoạt động du lịch mạo hiểm trước, trong và sau khi hoạt động diễn ra;

CHÚ THÍCH: Để biết thêm thông tin, xem ISO 21103.

b) tôn trọng môi trường, di sản thiên nhiên và văn hóa;

c) tôn trọng văn hóa của các cộng đồng địa phương;

d) khuyến khích phát triển du lịch chất lượng nhằm mang lại trải nghiệm chân thực về khu vực sở tại;

e) bảo đảm lợi ích kinh tế được phân phối công bằng giữa nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm và cộng đồng địa phương nhằm góp phần vào phát triển bền vững tại địa phương;

f) tôn trọng sự đa dạng và thúc đẩy hòa nhập đối với người khuyết tật.

5 Thực hành tính bền vững trong du lịch mạo hiểm

5.1 Tổng quan

5.1.1 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm phải có vai trò chủ động trong việc áp dụng các thực hành tốt cho sự bền vững.

5.1.2 Các hoạt động du lịch mạo hiểm phải được lên kế hoạch và thực hiện theo hướng đảm bảo tính bền vững bao gồm:

- a) Giảm thiểu tác động môi trường của các hoạt động, bao gồm việc giảm thiểu tác động tiêu cực đối với hệ sinh thái (ví dụ: động vật, thực vật, các hình thức địa lý, tài nguyên đất và nước), đồng thời đóng góp vào việc bảo tồn các môi trường tự nhiên và đặc điểm của chúng;
- b) Khuyến khích một thế giới công bằng, bình đẳng và hoà nhập, thúc đẩy sự bền vững xã hội và do đó mang lại lợi ích cho tất cả các bên liên quan, bất kể văn hóa, dân tộc, nguồn gốc, tình trạng di cư, tôn giáo, tình trạng kinh tế hay khuyết tật;
- c) Phát triển các hoạt động kinh tế để cung cấp các phương tiện đạt được nhiều nguyện vọng phát triển bền vững cho hiện tại và bảo vệ tài sản cho các thế hệ tương lai;
- d) Đóng góp cho khu vực sở tại từ các khía cạnh môi trường, xã hội và kinh tế.

5.2 Các khía cạnh môi trường

5.2.1 Tổng quan

Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên xem xét các thực hành bền vững để bảo vệ môi trường và giảm thiểu tác động của các hoạt động, đặc biệt là đối với tài nguyên thiên nhiên được sử dụng, ô nhiễm có thể phát sinh, năng lượng tiêu thụ và sự cần thiết phải bảo vệ đa dạng sinh học và các môi trường sống tự nhiên.

5.2.2 Sử dụng tài nguyên thiên nhiên

5.2.2.1 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm phải:

- a) Nhận thức về các quy định và mối quan tâm đặc biệt của khu vực sẽ được tham quan (ví dụ: phòng cháy chữa cháy, giấy phép, xử lý chất thải);
- b) Hiểu và tuân thủ sức chứa của môi trường cụ thể;
- c) Bao gồm trong buổi hướng dẫn cho người tham gia các chỉ dẫn về tương tác thân thiện với môi trường (ví dụ: về ô nhiễm, năng lượng, bảo vệ đa dạng sinh học);

CHÚ THÍCH: Để biết thêm thông tin, xem ISO 21103.

- d) Có kiến thức về các truyền thống địa phương, các con đường, đặc điểm cảnh quan, lịch sử, dân tộc học và các tài nguyên văn hóa khác.

5.2.2.2 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên:

- a) Điều chỉnh kích thước nhóm phù hợp với khả năng chịu đựng của môi trường cụ thể;
- b) Thực hiện các biện pháp giảm thiểu tác động tiêu cực, xem xét tính dễ tổn thương và nhạy cảm của môi trường (ví dụ: các bề mặt và địa hình sử dụng);
- c) Bổ sung các hoạt động ngoài trời bằng cách khuyến khích các dịch vụ khác liên quan đến việc sử dụng tài nguyên thiên nhiên và văn hóa, bao gồm ẩm thực hoặc dân tộc học.

5.2.3 Ô nhiễm đất, nước và không khí

5.2.3.1 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm phải:

- a) Giảm thiểu và tái sử dụng chất thải phát sinh trong quá trình hoạt động (ví dụ: khuyến khích giảm thiểu chất thải bao bì thực phẩm);
- b) Giáo dục người tham gia về các thực hành đạo đức liên quan đến chất thải của con người để bảo vệ môi trường (ví dụ: lập kế hoạch nghỉ giải lao vệ sinh, xử lý giấy vệ sinh đúng cách và sử dụng các sản phẩm vệ sinh phân hủy sinh học);
- c) Thu gom xử lý đúng cách, bất kỳ chất thải nào được sinh ra trong môi trường tự nhiên;
- d) Giảm thiểu ô nhiễm ánh sáng và tiếng ồn trong các hoạt động mạo hiểm.

5.2.3.2 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên xem xét:

- a) Mua sắm từ các nhà cung cấp địa phương nhằm giảm phát thải carbon;
- b) Đảm bảo rằng mọi tương tác với nguồn nước đều giảm thiểu tác động đến nước (ví dụ: tránh sử dụng kem chống nắng hoặc thuốc xua muỗi);
- c) Xử lý nước bẩn (ví dụ: nước xả phòng, nước rửa chén) để giảm thiểu tác động tiêu cực đến môi trường;
- d) Giảm thiểu dấu chân carbon khi xem xét tất cả các giai đoạn của dịch vụ du lịch mạo hiểm, thực hiện các hành động để bù đắp nó;
- e) Tái chế chất thải phát sinh trong quá trình hoạt động.

5.2.4 Sử dụng năng lượng

Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm phải:

- a) Thực hiện các biện pháp giảm tiêu thụ năng lượng và/hoặc bù đắp khí nhà kính phát sinh từ việc tiêu thụ năng lượng;

Ví dụ: Sử dụng các thiết bị điện hiệu quả.

- b) Ưu tiên sử dụng nguồn năng lượng tái tạo.

5.2.5 Bảo vệ đa dạng sinh học và các môi trường tự nhiên

5.2.5.1 Để tránh làm xáo trộn các môi trường tự nhiên, nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm phải:

- a) Thực hiện các biện pháp để hạn chế tương tác với động vật hoang dã (ví dụ: quan sát từ xa,

không chạm, không theo dõi hay tiếp cận, không cho ăn, tránh tiếp xúc trực tiếp, tránh can thiệp trong các thời gian nhạy cảm như trong mùa giao phối, làm tổ, nuôi con hoặc mùa đông);

b) Tránh lấy hoặc di dời bất kỳ mẫu vật sinh học hay địa chất nào (ví dụ: thực vật, động vật và các vật thể) tự nhiên có trong khu vực tiếp nhận;

c) Tránh đưa các loài không phải bản địa và xâm lấn vào khu vực tiếp nhận.

5.2.5.2 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên xem xét việc sử dụng công nghệ xanh và các công trình và thực hành thân thiện với môi trường.

5.2.6 Cách tiếp cận chủ động

Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên đóng góp tích cực vào việc bảo tồn các khu vực hoạt động, trực tiếp hoặc gián tiếp, bằng cách:

a) Hỗ trợ bất kỳ tổ chức hoặc sáng kiến nào thúc đẩy tính bền vững (ưu tiên trong khu vực);

b) Khuyến khích người tham gia và cộng đồng địa phương chủ động hành động để đảm bảo tính bền vững của các hành động của họ;

c) Nâng cao nhận thức về việc bảo vệ và bảo tồn tài nguyên thiên nhiên khi ở các khu vực tự nhiên, thông báo cho các cơ quan có trách nhiệm bảo tồn môi trường hoặc bảo vệ các khu vực này về bất kỳ bất thường nào phát hiện được;

d) Cảnh báo các cơ quan có thẩm quyền về các vấn đề liên quan đến động thực vật như động vật hoang dã bị thương, săn trộm, khai thác gỗ trái phép hoặc việc lấy đi các loài.

5.3 Các khía cạnh/ vấn đề xã hội

5.3.1 Tổng quan

5.3.1.1 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên:

a) Đóng góp vào các chương trình và sáng kiến công nhận, quảng bá và tôn trọng di sản văn hóa và truyền thống khu vực, các giá trị văn hóa, và đóng góp vào sự phát triển xã hội và kinh tế của người lao động và cộng đồng tham gia vào chuỗi sản xuất;

b) Xem xét tác động xã hội lẫn nhau mà các cộng đồng có đối với du lịch mạo hiểm và những tác động của người tham gia các hoạt động du lịch mạo hiểm đối với cộng đồng địa phương;

c) Nhận thức được các lợi ích mà sự phát triển và quảng bá các hoạt động du lịch mạo hiểm mang lại cho cộng đồng địa phương, bao gồm cả người khuyết tật, người cao tuổi, gia đình, cũng như việc giảm thiểu tác động tiêu cực của khách du lịch đối với cộng đồng địa phương.

5.3.1.2 Việc giáo dục cộng đồng địa phương và khách tham quan, chia sẻ thông tin và hợp tác giữa các bên liên quan sẽ tạo ra một chương trình gắn kết và một điểm đến bền vững và có thể tiếp thị được

5.3.2 Nhận thức xã hội/ sự tôn trọng (công bằng)

5.3.2.1 Tạo nhận thức cho nhân viên và cộng đồng địa phương

5.3.2.1.1 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm phải:

- a) Tương tác với nhân viên và cộng đồng địa phương để tạo các kênh giao tiếp và theo dõi các giao tiếp, bao gồm khiếu nại, đề xuất và các hành động liên quan;
- b) Đảm bảo rằng nhân viên và cộng đồng địa phương được thông báo về các hậu quả tiêu cực mà các bệnh địa phương và bệnh bệnh lây từ động vật sang người có thể gây ra đối với các hoạt động du lịch mạo hiểm và doanh nghiệp trong khu vực của họ;
- c) Tạo nhận thức về quản lý rủi ro (xác định, phân loại, xử lý, tài liệu hóa) và chuẩn bị đối phó với các nguy cơ thời tiết cực đoan và các tình huống khẩn cấp. Tiêu chuẩn ISO 21101 có thể được sử dụng làm tài liệu tham khảo;
- d) Nâng cao nhận thức về vai trò mà các cộng đồng có thể đóng góp trong phản ứng khẩn cấp và quy trình cứu hộ, cũng như cách thức tiến hành các hoạt động một cách an toàn và thận trọng, bao gồm việc lựa chọn thiết bị, địa điểm và thông báo an toàn.

5.3.2.1.2 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên:

- a) Làm cho cộng đồng địa phương nhận thức về vai trò tích cực mà du lịch mạo hiểm có thể đóng góp cho khu vực của họ;
- b) Thông báo cho cộng đồng địa phương về hồ sơ, mong đợi và yêu cầu của người tham gia;
- c) Khuyến cáo cộng đồng địa phương quan tâm đến sự an toàn và bảo mật của người tham gia du lịch mạo hiểm và nhận thức về tác động tiêu cực mà việc bóc lột sức lao động, trộm cắp, cướp bóc và gian lận có thể gây ra đối với các hoạt động du lịch mạo hiểm địa phương và khu vực tiếp nhận;
- d) Nâng cao nhận thức về giá trị của khu vực và tiềm năng của nó cho các mục đích thể thao, du lịch và giải trí.

5.3.2.2 Tạo nhận thức cho người tham gia, nhân viên và cộng đồng địa phương

5.3.2.2.1 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên:

- a) Thông báo cho nhân viên và người tham gia về phong tục và lối sống của khu vực tiếp nhận để đảm bảo hành vi và giao tiếp phù hợp, góp phần bảo tồn văn hóa địa phương (ví dụ: tín ngưỡng, thói quen, nghi lễ, tôn giáo, nhạy cảm và truyền thống);
- b) Giáo dục nhân viên và người tham gia về sự nhạy cảm đối với quyền riêng tư của các thành viên cộng đồng địa phương và việc tiếp cận các địa điểm có ý nghĩa văn hóa;
- c) Giáo dục nhân viên và người tham gia để đối xử với di sản văn hóa bằng sự tôn trọng và tôn kính (ví dụ: tránh xâm phạm các địa điểm thiêng liêng hoặc xúc phạm các nghi lễ văn hóa);
- d) Đảm bảo rằng nhân viên và người tham gia không làm hỏng hoặc lấy đi các di vật tôn giáo hoặc văn hóa;

e) Chuẩn bị cho nhân viên và người tham gia về việc bao gồm người khuyết tật như một phần của việc đáp ứng nhu cầu tiếp cận của họ;

f) Làm cho cộng đồng địa phương nhận thức về sự đóng góp của du lịch mạo hiểm đối với sự phát triển của khu vực tiếp nhận.

5.3.2.2.2 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên giáo dục cộng đồng địa phương về:

a) Các kỹ năng làm tăng cường ngành công nghiệp du lịch mạo hiểm (ví dụ: tập trung vào du lịch mạo hiểm, kỹ năng khởi nghiệp, dịch vụ khách hàng, khách sạn, hướng dẫn, trồng trọt, sản xuất thực phẩm);

b) Lập kế hoạch và phát triển các đánh giá nhu cầu, lộ trình, kế hoạch chuyến đi/chuyến thám hiểm/chương trình, đánh giá, bảo trì và đánh giá rủi ro;

c) Các công tác hậu cần liên quan đến các hoạt động du lịch mạo hiểm.

d) Các quy định và tiêu chuẩn du lịch quốc gia và quốc tế và cách tuân thủ các quy định này;

e) Quản lý rủi ro (xác định, phân loại, xử lý, tài liệu hóa).

CHÚ THÍCH 1: Để biết thêm thông tin về an toàn và quản lý rủi ro, tham khảo ISO 21101.

CHÚ THÍCH 2: Để biết thêm thông tin về giáo dục, tham khảo ISO/TR 21102.

5.3.3 Sự tham gia

5.3.3.1 Tổng quan

Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên đóng góp tích cực vào việc bảo tồn văn hóa địa phương, bản sắc và chất lượng cuộc sống.

5.3.3.2 Tham gia cộng đồng

5.3.3.2.1 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm phải:

a) Đối xử với các thành viên trong cộng đồng địa phương như những đối tác và bình đẳng trong các hoạt động kinh doanh du lịch mạo hiểm địa phương;

b) Đảm bảo cung cấp đào tạo cho cộng đồng địa phương;

c) Tạo ra một môi trường mà cộng đồng địa phương có thể tự hào về văn hóa của họ như một phần của trải nghiệm du lịch mạo hiểm (ví dụ: thông qua việc giới thiệu phong tục, tín ngưỡng, nghi lễ, âm nhạc và ẩm thực của họ);

d) Hỏi xem liệu có phù hợp cho khách du lịch thăm nhà của người dân hay không.

5.3.3.2.2 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên:

a) Khuyến khích các thành viên trong cộng đồng địa phương cung cấp các sản phẩm và dịch vụ cần thiết cho các hoạt động (ví dụ: hướng dẫn, sản xuất thực phẩm, khách sạn, vận chuyển, các hoạt động);

- b) Ưu tiên việc có sở hữu địa phương trong các doanh nghiệp du lịch mạo hiểm;
- c) Đảm bảo rằng cộng đồng địa phương nhận được sự đền bù công bằng (lương) và có bảo vệ xã hội;
- d) Đảm bảo rằng các điều kiện làm việc là công bằng;
- e) Thỏa thuận với cộng đồng địa phương về thời gian thông báo cần thiết cho các chuyến thăm của khách du lịch, các hoạt động nào là chấp nhận được và quy mô nhóm nào là phù hợp;
- f) Tạo cơ hội cho cộng đồng địa phương được hưởng lợi từ những người tham gia du lịch mạo hiểm (ví dụ: quyên góp, bán hàng);
- g) Khuyến khích cộng đồng địa phương tránh phân biệt đối xử;
- h) Khuyến khích trao đổi kinh nghiệm giữa người tham gia và cộng đồng địa phương;
- i) Chuẩn bị cộng đồng địa phương để đối phó với khả năng tiếp cận cho người tham gia khuyết tật.

5.3.3.3 Sự tham gia của khách

5.3.3.3.1 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm phải thông báo cho người tham gia cách tương tác với cộng đồng địa phương và tôn trọng văn hóa, phong tục của địa phương.

5.3.3.3.2 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên:

- a) Thông báo cho người tham gia về các vấn đề liên quan đến tiền tip;
- b) Đảm bảo rằng các thói quen và hoạt động hàng ngày của cộng đồng địa phương không bị ảnh hưởng tiêu cực;
- c) Khuyến khích người tham gia tham gia vào việc bảo tồn môi trường và văn hóa địa phương;
- d) Tạo cơ hội để người tham gia có thể tham gia vào các lễ hội, hoạt động, âm nhạc và nghi lễ của địa phương;
- e) Khuyến khích người tham gia mua các sản phẩm thủ công được làm tại địa phương và mặc cả một cách có trách nhiệm;
- f) Tham gia người tham gia vào việc thông báo cho các cơ quan có thẩm quyền về bất kỳ sự bất thường nào (ví dụ: thiếu tôn trọng cuộc sống của cộng đồng địa phương);
- g) Khuyến khích người tham gia tương tác với các cộng đồng địa phương (ví dụ: tổ chức cho người khuyết tật, người cao tuổi, thanh thiếu niên và gia đình có trẻ nhỏ);
- h) Khuyến khích người tham gia xác định những khoảng trống trong việc cung cấp dịch vụ du lịch để cải thiện chất lượng dịch vụ và đóng góp tích cực vào sự bền vững của cộng đồng địa phương.

5.4 Yếu tố kinh tế

5.4.1 Tổng quan

Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên xem xét các thực tiễn bền vững để phát triển nền

kinh tế địa phương, đặc biệt là các thực tiễn kinh doanh công bằng, quản lý rủi ro tài chính và việc làm.

5.4.2 Thực hành kinh doanh công bằng

Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên xem xét:

- a) Phát triển các thủ tục để xác định các vấn đề tiềm ẩn liên quan đến các hành vi kinh doanh thương mại gian lận, lừa đảo hoặc không trung thực;
- b) Thực hiện các hành động để giải quyết các vấn đề đã xác định liên quan đến hành vi kinh doanh thương mại gian lận, lừa đảo hoặc không trung thực;
- c) Báo cáo về các tham số, đánh giá hoặc chỉ số quan trọng được sử dụng để định lượng tác động của các hành động đã thực hiện;
- d) Duy trì mối quan hệ kinh tế bền vững với cộng đồng địa phương (ví dụ: xác định hợp đồng);
- e) Cam kết phát triển địa phương (ví dụ: phân bổ quỹ cho các dự án địa phương), nâng cao năng lực cho các doanh nghiệp địa phương;
- f) Thanh toán dịch vụ tại quốc gia điểm đến để hỗ trợ nền kinh tế địa phương và ngăn ngừa việc rút vốn (ví dụ: tránh các thiên đường thuế);
- g) Khuyến khích cộng đồng địa phương đổi mới (ví dụ: cung cấp cơ sở hạ tầng internet).

5.4.3 Quản lý rủi ro tài chính

Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm phải xem xét:

- a) Phát triển các thủ tục để xác định các rủi ro tài chính tiềm ẩn;
- b) Thực hiện các hành động để giải quyết các rủi ro tài chính đã xác định;
- c) Báo cáo về các tham số, đánh giá hoặc chỉ số quan trọng được sử dụng để định lượng tác động của các hành động đã thực hiện.

5.4.4 Việc làm

Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên xem xét:

- a) Tránh các yếu tố phân biệt có thể ngăn cản việc làm địa phương (ví dụ: sử dụng đào tạo hoặc trình độ chuyên môn phù hợp);
- b) Ưu tiên sản phẩm và dịch vụ địa phương.

6 Các thực hành khác cho tính bền vững

6.1 Sự hài lòng của người tham gia và cộng đồng địa phương

6.1.1 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm phải thu thập phản hồi từ người tham gia để đo lường sự hài lòng và nhận được thông tin đầu vào giúp cải thiện các dịch vụ đã cung cấp.

6.1.2 Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm nên thu thập phản hồi từ các cộng đồng địa phương để đánh giá quan điểm của họ về hoạt động.

6.2 Yêu cầu pháp lý và các yêu cầu khác

Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm phải thiết lập, thực hiện và duy trì một thủ tục:

- Để xác định các yêu cầu pháp lý áp dụng cho các hoạt động được cung cấp;
- Để xác định cách các yêu cầu này áp dụng cho các hoạt động được cung cấp.

Nhà cung cấp hoạt động du lịch mạo hiểm phải đảm bảo rằng các yêu cầu pháp lý áp dụng này được xem xét khi cung cấp dịch vụ của mình.

Thư mục tài liệu tham khảo

- [1] ISO Guide 82, Hướng dẫn về việc giải quyết bền vững trong các tiêu chuẩn
- [2] ISO 21101, Du lịch mạo hiểm — Hệ thống quản lý an toàn — Yêu cầu
- [3] ISO 21103, Du lịch mạo hiểm — Thông tin cho người tham gia
- [4] ISO 26000, Hướng dẫn về trách nhiệm xã hội
- [5] ISO/TR 21102, Du lịch mạo hiểm — Người dẫn dắt — Năng lực nhân sự
- [6] Báo cáo của Ủy ban Thế giới về Môi trường và Phát triển/Báo cáo Brundtland, *Tương lai chung của chúng ta*. Oxford University Press, 1987